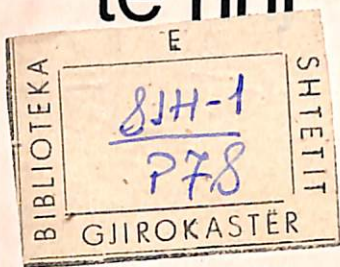

Poezi nga letrarë të rini

A. Rakipi, M. Ahmeti, M. Buçpapaj, R. Dibra, S. Vrushe
V. Dilo, V. Allmuça, P. Zogaj, S. Demolli, F. Kulli

SHH-1
P28

Poezi
nga
letrarë
të rinj

Propaganda për botim nga:
M. N. XHAKHI,
ADHUNAT KALIBRI,
ISL. N. N.

SHH-1
P28
14140

SHTËPIA BOTUESË «NAIM FRASHËRI»

Në këtë antologji janë përmbledhur poezi të disa autorëve, të cilët kanë filluar të debutojnë me krijimet e tyre të para nëpër organet e shtypit.

Përgatitur për botim nga

MUZAFER XHAXHIU,
ADRIATIK KALLULLI,
ISUF NELAJ.

ALBERT RAKIPI

MBRËMJA E PARË NË FSHATIN E RINISË

Toka gëzohet siç gëzohet nëna
kur bij e bija i ka pranë.

Ndaj kemi ardhur plot djem e vajza,
që tokën djerr ta kthejmë në arë.

Në fshatin e ri kjo është mbrëmja e parë.
Nuk di se ç'ndiej në gjoks këtë mbrëmje,
ulur tek jam te kjo tokë e tharë.

Toka me zë nëne më thotë «mirseardhe!»

Dielli është fshehur pas pishave të larta,
s'më iket te shokët, i vetëm rri.

Autori punon në Shtëpinë e Kulturës Barmash, Ersekë.

STACIONE JETE

Ndalet urbani,
dikush hipën,
dikush zbret,
gjallërohet rruga...

Ndalet këtu,
të hipin punëtorët e gurores
dhe pak më tutje
të zbresë kjo vajzë,
e presin fëmijët në shkollën e fshatit.

Dikush paska harruar në autobus
një tufë luleshqerra,
dhe shoferi qesh:
Paska ardhur pranvera!

Ikin ditët,
ikën një stinë, vjen tjetra
dhe xhamat e autobuzit qëndisen
me lule të bardha.

Kështu
hipin e zbresin njerëzit
me buisjen e stinës që vjen,
me të përditshmet fjalë:
Mirmëngjes!
Mirupafshim!
Punë të mbarë!

Dhe shoferi qesh i lumtur,
kur dikush i vete pranë:
«Të lutem ndale këtu!»

Kështu
shumohen stacionet,
siç shumëhet jeta.

Pranë stacioneve të përditshme

pa tabela që bënë të mundur marrjen e
shfaqjen njerëzit për të parë të
bashkë me agun e ditës së re. e)

Që të mund të bëjë të mundur marrjen e
shfaqjen njerëzit për të parë të
bashkë me agun e ditës së re. e)

Që të mund të bëjë të mundur marrjen e

Dhe të gjithë në kishën me vitin
e pa tabelat me paratë të ditës e parë
e të gjithë të njëjtë të ditës së re. e)

HARTIMI I PARË PËR QEMALIN

Mbaj mend hartimin e parë për Qemalin!
Ishte pranverë, ishte maj.
Mësuesja temën shkruante në dërrasë,
dega e bajames trokiste në xham.

Hapat dhe zëri i mësueses ndiheshin në klasë
dhe trokitja e bukur e bajames në xham.
«Nxënës! — Qemali më shumë se jetën donte
lirinë,
Qemali u vra të pestën ditë, në maj.»

Dhe të gjithë u kthyem me vrull
dhe Qemalin me patllake në dorë e pamë.
O, ç'fliste vetë ajo pikturë në mur,
për ditën e pestë të muajit maj.

SHprehje

Pastaj në klasë hyri Qemali vetë,
me pushkë në krahë e yll në ballë,
e klasa u mbush plot dritë edhe yje,
e klasa u mbush plot me partizanë...

Qemali hyri në klasë
me pushkë në krahë
e yll në ballë,
e klasa u mbush plot dritë
e yje, e klasa u mbush plot me partizanë...

Qemali hyri në klasë
me pushkë në krahë
e yll në ballë,
e klasa u mbush plot dritë
e yje, e klasa u mbush plot me partizanë...